

noget, hvor man skal lave en grænse. Den er på 46 år nu, men den kunne jo godt hæves nogle år, og det kunne gavne noget.

I den forbindelse fandt jeg lige anledning til at bemærke følgende til hr. Frode Sørensen indlæg om investeringsfond, at det husker jeg vi havde i mange år, og jeg mener slet ikke, det var så skeløjet en ordning. Jeg ved heller ikke, om det var det, ordføreren gav udtryk for, men jeg kan i hvert fald huske, at der var rigtig mange, der brugte den ordning.

Og man må jo ikke have lov at glemme, når man bedømmer både det her forslag og skattepolitik i al almindelighed – og det er specielt til hr. Aage Frandsen, som jeg synes var helt på gale veje – at spørge om, hvad det her forslag koster. Jamen det er da klart, at det koster penge, når folk kan trække et eller andet fra og dermed få en lavere indtægt, men, men, men og så kommer det: Det er jo givet, at disse ordninger, som man kan trække fra indtil et givet tidspunkt, også skal bringes til udførelse og ind i samfundsmaskineriet, og så kommer pengene jo tilbage igen.

Og der er én ting til, man ikke må glemme, når man drøfter erhvervsforslag her i Folketinget – det tror jeg heller ikke skatteministeren vil være uenig i – og det er, at det er enormt vigtigt, at man er klar over, at hele den store finanslov, man gennemfører nu, med alle de udgifter, der er, kunne man ikke gennemføre, uden at man havde et toptopdygtigt erhvervsliv.

Derfor synes jeg stadig væk, at det vil være en vældig god ting, hvis regeringen strakte hånden ud til V og K og dermed også til de øvrige borgerlige partier og sagde: Jamen der er nok lidt om de der ting; lad os sætte os hen og se, om vi kan fikse et forslag, som både imødekommer regeringen og oppositionen.

I de år, jeg har siddet her i Folketinget, har jeg haft utrolig svært ved at forstå, at det ligesom er en uskreven lov, at når der sidder en regering, og hvis oppositionen så kommer med nogle forslag, så er de næsten pr. automatik ikke noget værd; det er næsten pr. automatik, at alle oppositionsforslag afvises.

Her er et forslag, som jeg synes virkelig kunne danne grobund for, at man afviste den udtalelse, jeg her kommer med, og så sagde: Lad os tage det her som et godt udgangspunkt for, at vi får om ikke bragt forslaget igennem i denne skikkelse, så tæt på den her skikkelse. Jeg tror, det vil være noget, der vil glæde utrolig mange

mennesker, som overvejer at blive selvstændige erhvervsdrivende.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Synes hr. Poul Nødgaard, at det er logisk at indskyde penge på en etableringskonto, efter at man har etableret sig? Så var det måske mere logisk, at der kom et forslag om, at man skulle genindføre den gamle investeringsfondshenlæggelseslov. Jeg vil gerne have et svar på, om hr. Poul Nødgaard synes, det er logisk og rimeligt, at man kan indskyde til etablering, efter at man har etableret sig.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Der er et udtryk, der hedder, at ærlighed varer længst. Og jeg vil også være ærlig i den her sag og sige, at jeg synes måske nok, at det er en af de ting i forslaget, der er gået lidt for vidt.

Jeg synes bare, at hvis folk i en alder af 40 år får lyst til at spare nogle penge op og gør det, til de bliver 50 år, og så vil nedsætte sig som selvstændige erhvervsdrivende, så skal de have lov til det. Jeg tror ikke, at lige bestemt det punkt kommer til at skille V og K fra regeringen.

Jeg er også lidt kritisk – det sagde jeg også – over for forslaget om, at man i en meget høj alder kan indrette på de her konti.

Jeg synes, der er nogle gode takter i forslaget, og da regeringen, specielt skatteministeren, heller ikke hundrede procent har afvist forslaget, så synes jeg, at det må kunne lade sig gøre at få ministeren til at komme i Skatteudvalget og dér bane vejen for, at det her forslag kan komme igennem, måske ikke lige i den her skikkelse, men tæt på.

Vibeke Peschardt (RV):

Det er jo indimellem spændende at vikariere på et område og høre en debat som den, vi hører her i dag.

Det er jo ikke mere end knap to år siden, da man lavede finanslov i efteråret 1998, altså finansloven for 1999, at jeg hørte skatteministeren sige, at man dengang med V og K lempede på reglerne for de her etableringsordninger, man gjorde også noget ved aldersgrænsen, og man satte også indskudsgrænsen op fra 50.000 kr. til 100.000 kr.

Det vil altså sige, at man knap har fået de her ordninger til at virke eller slå rigtigt igennem, før man nu kommer med en yderligere forbed-